

De boekenkist et cetera

Twintig lustra geleden, wat een wereld van verschil. De ontdekker van de Lorentzkracht net met welverdiend emeritaat, de hallen en zalen van het Kamerlingh Onnes Gebouw gevuld door een eclatant gezelschap van wis- en natuurkundigen.

De rechtenstudent moest zich elders vermaken, geluid zonder zijn geliefde KOG. Meelijwekkend is deze historische confrère – een veilige aanname qua geslacht – nu wij ons wanen in de periode na het caoutchoucartikel, maar nog voor het algemeen stemrecht.

Soit, zal hij een millennium geleden tegen zichzelf gezegd hebben, onvermurwbaar en vastberaden. Met groot gelijk, want vanaf dat moment is er een plek zonder quatsch, weg van de koeionerende menigte, een rendez-vous van gelijken. Er is J.F.V. Grotius.

Een eeuw oude vereniging, met een eeuw aan veranderingen onder haar vleugels. Ten oprichting net bijgekomen van de daguerreotypie, nu met Snapchat snapchat men erop los. In vroeger tijden exquisite champagne drinkend bij een bal masqué met jazzzanger, nu swingend en salsaënd op house- en rock-'n-rollmuziek.

Van boekenkist vol zware literatuur, over het jus gentium en natuurrecht, tot iPad met Legal Intelligence – de pyknische gestalte van de student vandaag de dag is alleen nog maar te wijten aan zijn of haar bierconsumptie, niet omdat er zoveel gesjouwd wordt met gebogen rug.

We bevinden ons in een tijd van studentikoze kladderadatsch, met anglicismen in elke zin, concentratiebogen van likmevestje, een wereld mijlen verwijderd van die van honderd jaar geleden. Pantagruesk zoals men zich vaak voordoet, is het eerder quasinonchalant. Twee werelden van verschil, met een één ding gemeen. Gekoesterd door elke rechtenstudent, sinds zeventien en lang daarna; honderd jaar Grotius, hoera!